

Yaşam Penceresi 4

– Mehmet DEMİR · 06 Ağustos 2011

Umutla bakmak

Yaşamı görmeden ve tanımadan yaşamanın anlamı yoktur. Yaşananları doğru algılamak için dışarıya hangi noktadan baktığınız kadar nasıl baktığınız da önemlidir. Yaşama umutla baktığımızda her yer aydınlık ve renkli görünür. Ancak umutsuzca bakıyorsa, her yer karanlık görünecektir insana.

Umudun önündeki perdeleri açmadan aydınlığı göremeyiz. Umudun önünü kapatan karanlık, bizim iç dünyamızda yarattığımız karamsarlıktır. Olumsuzluklar, işlerin iyi gitmemesi, önümüze kurulan duvarlar, ayağımızın takıldığı engeller bizi karamsarlığa itmemeli. İleriye ve bizi bekleyen aydınlığa doğru baktığımızda, bizi karanlıktan çıkaracak yolu görürüz.

Baktığımız noktanın ne kadar uzak olduğu değil, bu noktaya ne kadar hızla gitmemiz gerektiğini düşünürsek; hedefimize varmak için ne tür malzemelere ve donanıma ihtiyacımız olduğunu buluruz. Gözümüzü hedefimizden ayırdığımızda, karanlıktan başka bir şey göremeyiz. Bakmaktan usandığınızda zaten ömrünüzü tamamlamışsınız demektir. Umut, bitmek tükenmek bilmeyen bir yaşam kaynağıdır. Umudu kalmayanlar yaşam sermayesi tüketmişlerdir. Yaşamı canlı tutmak için umut beslemelidir insan.

Umut beslemek için de bir amacın olması gerekir. Amaçlar umutları, umutlar da yaşamı canlı tutar. Amaçlar ne kadar güçlü ve ölümsüzse umut da, yaşam da o kadar güçlü ve ölümsüz olur. Amacı güçlü ve ölümsüz kılan, bu amaçtaki erdem ve bu amaçta birleşen insanların inancıdır. Ortak amaç sahipleri birbirine güç verirler. Bir amaca sahip çıkanların çokluğu, amacı ölümsüzleştirir. Ölümsüz amaçlar umudu sürekli ve yaşamı ölümsüz kılar. Amaç devam ettiği sürece, bu amaçta birleşenler ölümsüzleşirler.

Ancak hiçbir emek vermeden umut beslemek boş hayalden başa bir şey değildir. Umudu olan insan aynı zamanda gayret eden insandır. İnsanın gayretini güçlendiren umut olduğu kadar, insanın umudunu güçlendiren de verdiği uğraştır. Biri olmadan diğeri düşünülemez.

Gayret etmeyenler hayal kırıklıkları yaşamazlar aslında. Hayaller, gücünü bu hayal için harcanan çabadan aldığı için insan hayal kırıklıkları yaşar. Ancak umudunu yitirenler, nerede hatalı davrandıklarını, neyi eksik yaptıklarını veya hayal ettiklerini o kadar isteyip istemediklerini sorgulamalıdır. Çünkü insan iradesinin hayal edip elde edemeyeceği çok az şey vardır.

Umutsuzluk mutsuzluğa, mutsuzluk da umutsuzluğa yol açar. Yumurta-tavuk misalidir. Keza tavuk yumurtlamasa yumurta, yumurta olmasa tavuk olmaz. Umut besleyerek yaşamda kendimize yürüyecek

yol açarız. Umut beslemediğimizde ise o yolları tıkamış oluruz ve hayatımız anlamsızlaşır. Umudu süsleyen de mutluluktur. Mutlu olmayı bilmeden umudumuz yeşermez. Umutların yeşerebilmesi için toprağı çapalamak ve sulamak gerekir. Yani beslediğimiz umut için çabalamazsak onu kurutur ve öldürmüş oluruz.

Mutlu olmayı bilmeyenler boşa umut beklerler. Hiçbir şeyden hoşnut olmamak, her şeyin kötü sonuçlanacağını düşünmek, insanın umutlarını karartır. Bardağın dolu tarafına bakmayı bilenler, boş kalan kısmını nasıl dolduracağını hesap ederler. Sadece boş olan kısmını görenler ise onun biteceğini ve içinde su kalmayacağını düşünürler.

Boş umut diye bir şey yoktur. Emek verilmeyen umut vardır. Keza su içebilmek için bile bardağı tutmak ya da ağzımızı musluğa dayamak gerekir. Milli piyangodan büyük ikramiye kazanmayı umanlar dahi en azından bilet alanlardır. Nitekim hayat milli piyango bileti değil ki size de çıkabilsin. Keza şans diye bir şey yoktur. İnsan kendi şansını kendi yaratır.

Her şeyi kabullenerek, baktığımız pencerede gördüğümüz manzarayla yetinmek, daha ilerisinde neler olduğunu merak etmeden tekdüze bir yaşam sürmek, bizi yaşadığımız ömür kadar hayatta kılar. Ömrümüzü kendi yaşam sürecimizin çok ilerisine taşıyabilmek, ömrünün ötesinde bir yaşam sürdürebilmek, beslediğimiz umut ve ideallerimize erişebilmek için gösterdiğimiz çaba ve aldığımız mesafe ölçüsündedir.

Beslediğimiz umut ne olursa olsun, o umuda doğru yürümek ve asla geri bakmamak bizi ileride gördüğümüz ışığa ulaştıracaktır. Bu yolda gerekli olacak tüm donanımlara sahip olarak yürüdüğümüzde ve bizi yolumuzdan alıkoyacak bütün engelleri önceden belirlediğimizde hedefimize ulaşmamak olası değildir.

Ömrünü kendi yaşam süresinin yüzlerce yıl ötesine taşıyabilenler, umutla baktıkları en uzak hedeflere dahi ulaşmış olurlar. Kendi ömür süremizi de yüzlerce yıl ötesine taşımaya var mıyız?